

დანიელის წიგნი — ას ოცდათოთხმეტი

წინასწარმეტყველური განვითარება: 2001 წლის 11 სექტემბრიდან
შეერთებულ შტატებში მოსალოდნელ საკვირაო კანონსამდე

Jeff Pippenger
2024-03-13

ას ოთხმოცდაოთხი ათასის დაბეჭდვის დრო 2001 წლის 11 სექტემბრიდან შეერთებულ
შტატებში მალე მოსალოდნელ საკვირაო კანონის დადგომამდე არის ის
წინასწარმეტყველური პერიოდი, რომელშიც ღვთის სიტყვის ყოველი ხილვა
უკანასკნელ დღეებში სრულდება.

ამიტომ უთხარი მათ: ასე ამბობს უფალი ღმერთი: მე შევწყვეტ ამ იგავს, და აღარ
იხმარებენ მას იგავად ისრაელში; არამედ უთხარი მათ: მოახლოებულია დღეები და
ყოველი ხილვის აღსრულება. ეზეკიელი 12:23.

იმ ხაზში მესამე ანგელოზი კვლავ მოდის, და ამით იგი წარმოდგენილია როგორც
მესამე ანგელოზის მოსვლა 1844 წლის 22 ოქტომბერს, 1863 წლის ამბოხებამდე. 1863
წლის ამბოხება წარმოდგენილი იყო ძველი ისრაელის პირველი ამბოხებით კადემში
და, მაშასადამე, წარმოდგენილია მთელი ისტორიით წითელი ზღვის გადაკვეთიდან
კადემში პირველ ამბოხებამდე. კადემში პირველი ამბოხება წინასახეობდა კადემში
მეორე ამბოხებას, და ამგვარად, ხაზი აარონის სიკვდილიდან კადემში მეორე
ამბოხებამდე მეორდება დაბეჭდვის ხაზში.

ეს მეორდება მილერიტა ისტორიაში, 1840 წლიდან 1844 წლამდე, რაც ქრისტეს
ნათლისღებიდან ჯვრამდე იყო წინასახეობრივად გამოსახული და რაც აგრეთვე
წარმოადგენდა ჯვრის ისტორიას სტეფანეს ჩაქოლვამდე. სტრიქონი სტრიქონზე,
ძველთაგან თითოეულმა წინასწარმეტყველმა დროის ამ პერიოდზე უფრო მეტი
ილაპარაკა, ვიდრე იმ დღეებზე, რომლებშიც თავად ცხოვრობდნენ.

„ყოველი ძველი წინასწარმეტყველი თავიანთი დროისათვის კი არა, უმეტესად
ჩვენთვის ლაპარაკობდა, ასე რომ, მათი წინასწარმეტყველება ჩვენთვის ძალაშია. „ეს
ყოველივე მათ თავს მაგალითებად მოხდა და ჩვენს დასარიგებლად დაიწერა,
რომელთაც წუთისოფლის აღსასრული მოგვეჩია.“ 1 კორინთელთა 10:11.
„თავიანთთვის კი არა, ჩვენთვის ემსახურებოდნენ იმით, რაც ახლა გეცნობათ მათ
მიერ, ვინც სულიწმიდით, ზეციდან მოვლენილით, გახარათ სახარება; რის
ჩაწვდომასაც ანგელოზებს სურთ.“ 1 პეტრე 1:12....“

„ბიბლიამ თავისი საგანძური დააგროვა და ერთად შეკრა ამ უკანასკნელი
თაობისთვის. ძველი აღთქმის ისტორიის ყველა დიდი მოვლენა და სახეიმო
მოქმედება ამ უკანასკნელ დღეებში ეკლესიაში მეორდებოდა და კვლავ მეორდება.“
Selected Messages, book 3, 338, 339.

„უკანასკნელი თაობა“ არის პეტრეს „რჩეული თესლი“, რომელიც არის ას
ორმოცდაოთხი ათასი, და ისინი რჩეულნი არიან 2001 წლის 11 სექტემბრიდან მალე

მოსალოდნელ საკვირაო კანონის დადგომამდე, სადაც შემდეგ ისინი აღიმართებიან, როგორც დროშა. ღვთის სიტყვის „ყველა“ — არა ზოგიერთი, არამედ „ყველა დიდი მოვლენა და საზეიმო მოქმედება“ — „იმეორებს თავს“ „ეკლესიის“ „ბოლო დღეების“ „უკანასკნელ თაობაში“. დაბეჭდვის ხაზში ბიბლიის ყველა წიგნი ერთმანეთს ხვდება და სრულდება.

„გამოცხადებაში ბიბლიის ყველა წიგნი ერთდება და სრულდება. აქ არის დანიელის წიგნის შევსება. ერთი არის წინასწარმეტყველება; მეორე — გამოცხადება. წიგნი, რომელიც დაბეჭდილი იყო, არ არის გამოცხადება, არამედ დანიელის წინასწარმეტყველების ის ნაწილი, რომელიც უკანასკნელ დღეებს შეეხება. ანგელოზმა უბრძანა: „ხოლო შენ, დანიელ, დახურე ეს სიტყვები და დაბეჭდე ეს წიგნი აღსასრულის ჟამამდე.“ დანიელი 12:4.“ მოციქულთა საქმეები, 585.

„დანიელის წინასწარმეტყველების ის ნაწილი, რომელიც უკანასკნელ დღეებს ეხება,“ და რომელიც განბეჭდილ იქნა, არის ხილვები, რომლებიც დანიელს შინარის ორ დიდ მდინარესთან — ულაისა და ჰიდეკელთან — მიეცა. ეს ხილვები წარმოდგენილია დანიელის წიგნის მერვე თავის მეცამეტე და მეთოთხმეტე მუხლებში, და მეთერთმეტე თავის ორმოციდან ორმოცდამეხუთე მუხლებამდე. ას ორმოცდაოთხი ათასის დაბეჭდვის ჟამი არის ის ისტორია, როდესაც ქრისტე, როგორც ზეციური მღვდელმთავარი, მარადიულად ბეჭდავს საბოლოო თაობის რჩეულებს ურთიერთობაში, რომელიც ღვთაებრივისა და ადამიანურისგან შედგება. დანიელის მეთერთმეტე თავის ორმოცი მუხლი განსაზღვრავს გველეშაპის, მხეცისა და ცრუწინასწარმეტყველის ურთიერთობას, რომლებიც ახლა ერთად მიჰყავთ მსოფლიო არმაგედონისკენ, როგორც ეს წარმოდგენილია რესპუბლიკანიზმის რქის ისტორიით მიწის მხეცზე, რომელიც ორმოცი მუხლის ისტორიის განმავლობაში მმართველობს, როგორც ბიბლიური წინასწარმეტყველების მეექვსე სამეფო. ორმოცი მუხლი ასევე განსაზღვრავს ბრძენთა და უგუნურთა გამიჯვნას, რომელიც იმავე ისტორიაში პროტესტანტიზმის რქის ისტორიას ახასიათებს, დაწყებული 1798 წლიდან მოახლოებულ საკვირაო კანონამდე.

ბიბლიის ყველა „წიგნი“ „ხვდება და სრულდება“ გამოცხადების წიგნში, და როცა ისინი ხვდებიან, გამოცხადების წიგნი „ავსებს“ დანიელის წიგნს, ხოლო სიტყვა „შევსება“ ნიშნავს სრულყოფილებამდე მიყვანას. ას ორმოცდაოთხი ათასის დაბეჭდვის ჟამს, როგორც ეს გამოცხადების წიგნშია წარმოდგენილი, დანიელის წინასწარმეტყველებები, რომლებიც უკანასკნელ დღეებში გაიხსნა, სრულყოფილებამდე მიჰყავთ, როდესაც ისინი ერთადაა მოტანილი, სტრიქონზე სტრიქონი, ისტორიის იმ ხაზზე, რომელიც გამოცხადების მეთვრამეტე თავშია წარმოდგენილი, იწყება პირველი-მესამე მუხლებში არსებული ხმით და მთავრდება მეოთხე მუხლის მეორე ხმით.

წინასწარმეტყველური ხილვის სისრულე, რომელიც დანიელის წიგნში ჰიდეკელის მდინარით არის წარმოდგენილი, გამოხატავს ღვთის ხალხის მტრების გარეგანი ხილვის სისრულეს, რომელნიც თრგუნავენ საწმიდარსა და მხედრობას. წინასწარმეტყველური ხილვის სისრულე, რომელიც დანიელის წიგნში ულაის

მდინარით არის წარმოდგენილი, გამოხატავს შინაგანი ხილვის სისრულეს ქრისტეს გამოჩენისას თავისი ხალხის შიგნით, როდესაც იგი აღასრულებს აღთქმის დაპირებას, რომ საბოლოოდ რჩეულ თაობაში შეაერთოს ღვთაებრიობა კაცობრიობასთან.

დაბეჭდვის ისტორია, რომელიც დედამიწის მხეცის რესპუბლიკურ რქაზეა კონცენტრირებული, იწყება იმით, რომ დედამიწის მხეცი 2001 წელს Patriot Act-ს წარმოთქვამს, და სრულდება იმ წარმოთქმით, რომელიც წარმოდგენილი იყო 1798 წლის Alien and Sedition Acts-ით, რომლებიც გამოცხადების მეცამეტე თავში წარმოდგენილია როგორც დედამიწის მხეცის ლაპარაკი გველემპივით. 1798 წლის Alien and Sedition Acts წარმოადგენს იმ ხაზის დასასრულს, რომელიც 1776 წელს დამოუკიდებლობის დეკლარაციის წარმოთქმით დაიწყო. იმ წინასწარმეტყველური ისტორიის ამ პერიოდის შუაგულში, დედამიწის მხეცმა 1789 წელს კონსტიტუცია ძალაში მოიყვანა თავისი წარმოთქმით.

1776 წლის წარმოთქმა თანხვდება Patriot Act-ის წარმოთქმას, ხოლო Alien and Sedition Acts წარმოადგენს შეერთებულ შტატებში მალე მოსავლენ საკვირაო კანონს. ამ ისტორიის შუაგულში უნდა იყოს კიდევ ერთი წარმოთქმა, რომელიც 1789 წელს შეესაბამება. გამოცხადების მეთვრამეტე თავის პირველი ხმის შესახებ, პირველიდან მესამე მუხლების ჩათვლით, აშკარად არის ნაჩვენები, რომ იგი მოდის მაშინ, როდესაც ნიუ-იორკის დიდი შენობები დაემხო. მეოთხე მუხლის მეორე ხმაც ასევე აშკარად არის მითითებული, როგორც მალე მოსავლენი საკვირაო კანონი. ეს ორივე ხმა ღვთიური ხმებია, რადგან ორივე არის იმ ანგელოზის ხმა, რომელმაც თავისი დიდებით უნდა გაანათოს დედამიწა, და რომელსაც დას უაიტი გამოცხადების მეოთხმეტე თავის პირველ ანგელოზად განსაზღვრავს. იესო იყო პირველი ანგელოზი, და იგი ყოველთვის საგნის დასასრულს მისი დასაწყისით ასახავს, ამიტომ იგი აგრეთვე მესამე ანგელოზიც არის, რომელიც არის ის ანგელოზი, რომელიც თავისი დიდებით ანათებს დედამიწას.

პირველი ანგელოზი ასევე წარმოჩენილია გამოცხადების მეათე თავში, როგორც 1840 წლის 11 აგვისტოს ჩამომავალი, რითაც იგი წინასწარმეტყველურად განასახიერებს ანგელოზის ჩამოსვლას 2001 წლის 11 სექტემბერს. დები უაიტი პირდაპირ აცხადებს, რომ ანგელოზი, რომელიც მეათე თავში ჩამოვიდა, იყო „არანაკლები პიროვნება, ვიდრე იესო ქრისტე“. გამოცხადების მეთვრამეტე თავის პირველი და მეორე ხმები ქრისტეს ხმაა. ეს ისტორია წინასწარნიშანდება 1776, 1789 და 1798 წლებით, როდესაც მიწის მხეცმა სამჯერ ილაპარაკა. ქრისტეს ხმა, რომელიც საუბრობს გამოცხადების მეთვრამეტე თავის ორ ხმას შორის, არის ის, როდესაც იგი საუბრობს გამოცხადების მეთერთმეტე თავში.

და სამ-ნახევარი დღის შემდეგ მათში შევიდა ღვთისაგან მომავალი სიცოცხლის სული, და დადგნენ თავიანთ ფეხებზე; და დიდი შიში დაეცა მათზე, ვინც მათ უყურებდა. და მოესმათ ზეციდან დიდი ხმა, რომელიც ეუბნებოდა მათ: ამოდით აქ. და ავიდნენ ზეცად ღრუბელში; და მათმა მტრებმა იხილეს ისინი. გამოცხადება 11:11, 12.

2023 წლის ივლისში ზეციდან ხმა (ქრისტეს ხმა) შეუდგა იმ ორი მოწმის აღდგენას, რომლებიც უძირო ხვრელიდან ამომავალი ათეისტური დრაკონის მიერ ქუჩებში იყვნენ მოკლულნი. იმ მომენტიდან, ამერიკის შეერთებული შტატების კონსტიტუციასთან დაკავშირებული საკითხები წინასწარმეტყველურ საგნად იქცა, რადგან მომდევნო ხმაზე, რომელიც 1798 წლით არის წარმოდგენილი, კონსტიტუცია სრულად დაემხო. 1776, 1789 და 1798 წლების ყოველი ეს სამი სასაზღვრო ნიშანი შეესაბამება სამ ღვთაებრივ ხმას, რომლებიც აღნიშნულია როგორც 2001 წლის 11 სექტემბერი, 2023 წლის ივლისი და მალე მოსული კვირის კანონი.

ეს სამი ნაბიჯი შეესაბამება მესამე ვაის სამ ნაბიჯს, რომლებიც წარმოდგენილია 2001 წლის 11 სექტემბრით, 2023 წლის 7 ოქტომბრით და მალე მოსალოდნელი საკვირაო კანონით, როდესაც მეშვიდე საყვირი, რომელიც მესამე ვაია, მოულოდნელად მოვა „დიდი მიწისძვრის“ ჟამს. 2023 წელს დაიწყო მიწის მხეცის ორივე რქის გარდამავალი ცვლილება, როგორც ეს წარმოდგენილია ნაბუქოდონოსორის სიზმრის საიდუმლო სახით. ნაბუქოდონოსორის სიზმარი, მეორე თავში, იყო საიდუმლო, რომლის გამოცხადებაც მხოლოდ ღმერთს შეეძლო, და მან იგი გამოუცხადა მათ, ვინც გაიარა პირველი გამოცდა, წარმოდგენილი დანიელის პირველ თავში.

დანიელი და პირველი თავის იმ სამმა ღირსეულმა კაცმა, რომლებმაც პირველი გამოცდა გადაიტანეს, იყვნენ ისინი, რომელთაც ამოირჩიეს ზეციური საზრდოს ჭამა და ბაბილონის საკვების უარყოფა. ისინი არიან ისინი, რომელთაც იოანე წარმოადგენს გამოცხადების მეათე თავში, რომლებიც ანგელოზის ხელიდან იღებენ პატარა წიგნს, რომელიც სხვა არავინაა, თუ არა იესო ქრისტე, და ჭამენ მასში მოცემულ უწყებას. ისინი არიან ისინი, რომელთაც იოანეს მეექვსე თავში ამოირჩიეს ზეციური მანანის ხორცის ჭამა და მისი სისხლის სმა, რაც იმ სხვა ჯგუფმა უარყო; და ამის შემდეგ ქრისტეს განუდგნენ და მასთან ერთად აღარასოდეს იარეს — მეექვსე თავში, სამოცდამეექვსე მუხლში.

იმ ხაზზე ქრისტე გალილეაში ასწავლიდა, რაც ნიშნავს „საკიდარს“ ან „გარდატეხის წერტილს“. იქ მან წარმოადგინა ზეციური მანანის უწყება, რომელიც მის მოწაფეებს უნდა ეჭამათ, როგორც იოანემ შეჰამა გამოცხადების მეათე თავში, და როგორც ეზეკიელმა შეჰამა მესამე თავში, და იერემიამ — მეთხუთმეტე თავში. ისტორია, რომელსაც იოანე წარმოადგენს გამოცხადების მეათე თავში, როდესაც მან პატარა წიგნი შეჰამა, წარმოადგენდა მილერიტების ისტორიას 1840 წლიდან 1844 წლამდე, მაგრამ უფრო უშუალოდ ის წარმოადგენდა ას ორმოცდაოთხი ათასის დაბეჭდვის პერიოდს, ვიდრე მილერიტების ისტორიას. ეს თავში ცხადად ჩანს იმ მითითებებიდან, რომლებიც იოანეს მიეცა, როცა მას უთხრეს, რომ პატარა წიგნი ეჭამა.

და მივედი ანგელოზთან და ვუთხარი მას: მომეცი ის პატარა წიგნი. ხოლო მან მითხრა მე: აილე და შეჭამე იგი; და მუცელს გაგიმწარებს, მაგრამ შენს პირში თავლივით ტკბილი იქნება. გამოცხადება 10:9.

მუხლში იოანეს წინასწარ ეუწყა, ვიდრე მცირე წიგნავს აიღებდა და შეჭამდა, თუ რა გამოცდილებას წარმოშობდა ის უწყება, რომელსაც შეჭამდა. მილერიტებს წინასწარ არ

ესმოდათ ის მწარე-ტკბილი გამოცდილებები მათი წინასწარმეტყველური ისტორიის ხაზში იოანეს სიმბოლიზმის ისტორიული აღსრულების შესახებ. მაგრამ ას ორმოცდაოთხი ათასს წინასწარ ეუწყა, და მათ მოეთხოვებათ, რომ იცოდნენ. როდესაც იოანე ასახავს ან პირველი ანგელოზის მოძრაობის ისტორიას, ან მესამე ანგელოზის ისტორიას, ეს უწყება შობს თაყვანისმცემელთა ორ კლასს, და შემდეგ მთავრდება მწარე იმედგაცრუებით. როდესაც იერემიამ მცირე წიგნაკი შექამა, მან შემდეგ უარი თქვა „დამცინავთა კრებულთან“ შეერთებაზე.

მე არ ვმჯდარვარ დამცინავთა საკრებულოში და არც მიხაროდა; მარტო ვიჯექი შენი ხელის გამო, რადგან აღმავსე გულისწყრომით. იერემია 15:17.

როდესაც ეზეკიელმა შექამა პატარა წიგნი, მას ეთქვა, რომ ეს ცნობა გადაეცა ისრაელის სახლის ურჩნებს, რომლებიც არ მოისმენდნენ.

და კიდევ მითხრა მე: კაცის ძეო, ჰამე, რასაც ჰპოვებ; ჰამე ეს გრაგნილი და წადი, ელაპარაკე ისრაელის სახლს.... ხოლო ისრაელის სახლი არ მოგისმენს შენ, რადგან მე არ მოსმენენ; რადგან მთელი ისრაელის სახლი ურცხვია და გულქვა. ეზეკიელი 3:1,7.

როდესაც ქრისტემ თავის მშობლიურ ეკლესიას გალილეაში შესთავაზა ზეციური პური, რომელიც იყო მისი ხორცი და მისი სისხლი, ის ჯგუფი, რომელიც განდგა, აღარასოდეს დადიოდა მასთან; და ის ფაქტი, რომ ეს მოხდა მეექვსე თავში, სამოცდამეექვსე მუხლში, მიუთითებს, რომ ეს ჰამა წარმოადგენს სამსაფეხურიანი გამოცდის პროცესის პირველ საფეხურს, რომელიც ანგელოზის ჩამოსვლით იწყება. მეორე გამოცდაა ის, სადაც ორი ჯგუფი ცხადდება, იქნება ეს ეზეკიელისა და ისრაელის გულქვა სახლის დაპირისპირება, თუ ადვენტიზმის როგორც დასაწყისის, ისე დასასრულის ბრძენი და უგუნური ქალწულები, თუ იერემია დამცინავთა კრებულის საპირისპიროდ, ან დანიელი და სამი ღირსეული, დანიელის მეორე თავში ბაბილონის ბრძენკაცთა საპირისპიროდ.

იოანეს მეექვსე თავის ხაზში, გალილეაში მისვლა არის 2001 წლის 11 სექტემბერი. ხორცის ჰამისა და სისხლის სმის შესახებ უწყება არის ის ისტორია, რომელსაც საბოლოოდ მალე მომავალი საკვირაო კანონისაკენ მივყავართ. „რაც ჰამ, ის ხარ“, როგორც ეს წარმოდგენილია დანიელსა და პირველ თავში მოხსენიებულ სამ ღირსეულთან დაკავშირებით; და იოანეს მეექვსე თავში, მათ, ვინც აირჩია ქრისტეს ხორცის ჰამა და მისი სისხლის სმა, მიიღეს იმის ხატება, რასაც ჰამდნენ. ისინი ქრისტეს ხატებად იქცნენ, მაშინ როცა მეორე ჯგუფმა, რომელმაც ზურგი აქცია და ქრისტესთან ერთად აღარ იარა, მხედის ხატება გამოავლინა. ერთი ჯგუფი იყო შემოქმედის ხატება, მეორე კი — ქმნილების ხატება. იოანეს მეექვსე თავი 2001 წლის 11 სექტემბერს „გალილეის“ მნიშვნელობასაც ამატებს, რადგან მისი მნიშვნელობაა „საკინძი“, რითაც მოწაფეთათვის გარდამტეხი მომენტი აღინიშნება. მიმართავდნენ ისინი ზეციურ საზრდოს თუ ბაბილონის საზრდოს? სწორედ წინასწარმეტყველურ გარდამტეხ მომენტებში აცხადებს ქრისტე მომდევნო პერიოდისათვის განკუთვნილ ნათელს, როგორც ეს წარმოდგენილია მისი ჩამოსვლით 2001 წელს, როდესაც დედამიწა მისი

დიდებით განათდა.

არსებობს გაკვეთილები, რომლებიც წარსულის ისტორიიდან უნდა ვისწავლოთ; და ყურადღება სწორედ მათზეა გამახვილებული, რათა ყველამ გაიგოს, რომ ღმერთი ახლაც იმავე გზებით მოქმედებს, როგორც მუდამ მოქმედებდა. მისი ხელი ჩანს მის საქმეში და ერებს შორისაც დღესაც ისევე, როგორც მას შემდეგ, რაც სახარება პირველად ედემში ადამს ეუწყა.

„არსებობს პერიოდები, რომლებიც გადამწყვეტ მომენტებს წარმოადგენს ერებისა და ეკლესიის ისტორიაში. ღვთის განგებულებით, როდესაც ეს სხვადასხვა კრიზისი დგება, იმ დროისათვის სინათლე მოცემულია. თუ იგი მიღებულია, სულიერი წინსვლა ხდება; თუ უარყოფილია, შედეგად სულიერი დაცემა და დაღუპვა მოსდევს. უფალმა თავის სიტყვაში გახსნა სახარების წინმსწრები საქმის მიმდინარეობა, როგორც იგი წარსულში ხორციელდებოდა და მომავალშიც განხორციელდება, დასკვნით დაპირისპირებამდე, როდესაც სატანური ძალები თავიანთ უკანასკნელ საოცარ მოძრაობას მოახდენენ.“ Bible Echo, August 26, 1895.

ღმერთი ყოველთვის მოქმედებს წარსული ისტორიის იმავე ხაზებზე და იგი არასოდეს იცვლება. არსებობს „გარდამტეხი მომენტები“ (გალილეა), რომლებიც „კრიზისებია“, და ამ „გარდამტეხ მომენტებში“ „იმ დროისთვის განკუთვნილი ნათელი ეძლევა“. ას ორმოცდაოთხი ათასის დაბეჭდვის პერიოდისთვის განკუთვნილი ნათელი მოცემულ იქნა იმ კრიზისის დროს, რომელიც დაიწყო 2001 წლის 11 სექტემბერს. თუ ეს ნათელი „მიღებულია, ხდება სულიერი წინსვლა; თუ იგი უარყოფილია, შედეგად მოდის სულიერი დაცემა და რწმენის ხომალდისმსხვრევა.“ ნათელი წარმოშობს თაყვანისმცემელთა ორ კლასს. ნათელი, რომელიც გარდამტეხ მომენტს მოსდევს, წარმოადგენს იმ უწყებას, რომელიც წარმოშობს თაყვანისმცემელთა ორ კლასს.

დანიელის მეორე თავი ასახავს მეორე გამოცდას, იმ გამოცდას, რომელიც მოსდევს პირველი თავის საკვებთან დაკავშირებულ გამოცდას. დანიელის პირველი თავის პირველ მუხლში იუდა ახლახან იყო დაპყრობილი ნაბუქოდონოსორის მიერ, რომელიც შემდგომ ბიბლიური წინასწარმეტყველების პირველ სამეფოდ იქცა. ეს იყო გარდამტეხი მომენტი როგორც ერების, ისე ეკლესიის ისტორიაში; ეს იყო დიდი კრიზისი, და მაშინვე იქნა მოცემული ნათელი საკვებთან დაკავშირებული გამოცდის შესახებ. დანიელმა და სამმა ღირსეულმა გამოცდა ჩააბარეს, ხოლო შემდეგ, მეორე თავში, მათ კვლავ წარმოადგინეს ისინი, ვინც მეორე გამოცდაც ჩააბარა. მეორე გამოცდა იყო გამოცდა საიდუმლოს გამო, რომელიც არავინ იცოდა, თვით ნაბუქოდონოსორმაც კი არა.

გამოცდის სიმბოლო იყო ნაბუქოდონოსორის სიზმრის ხატება. ეს იყო სიცოცხლისა და სიკვდილის გამოცდა იმ ხატების გამო, რომელსაც არავინ იცნობდა. ეს ხატება განსაზღვრავდა ბიბლიური წინასწარმეტყველების სამეფოებს, ხოლო დანიელის მეშვიდე და მერვე თავებში დანიელის მეორე თავში მოხსენიებული იგივე სამეფოები მხეცებად არიან წარმოდგენილნი. ნაბუქოდონოსორის გამოცდა იყო „მხეცთა ხატების“ გამოცდა, რომელიც უკანასკნელ დღეებში ხდება ას ორმოცდაოთხი ათასის დაბეჭდვის პერიოდში.

უკანასკნელ დღეებში მხეცის ხატის ჩამოყალიბება არის ღვთის ხალხისთვის დიდი გამოცდა, რომელიც წარმოდგენილია დანიელითა და სამი ღირსეულით. ეს არის გამოცდა, რომელიც მათ უნდა ჩააბარონ დაბეჭდვამდე; ამგვარად, ეს არის დაბეჭდვა-გამოსაცდელი უწყება, რომელიც ან წარმოშობს იმ ჯგუფს, რომელიც იღებს ღვთის ბეჭედს და ირეკლავს ღვთის ხატს, ან იმ ჯგუფს, რომელიც იღებს მხეცის ბეჭედს და, შესაბამისად, ირეკლავს მხეცის ხატს. დანიელის მეორე თავში მხეცის ხატის შესახებ უწყება დაბეჭდილი იყო იმ ისტორიულ ჟამამდე, როდესაც იგი სიცოცხლისა და სიკვდილის საკითხად იქცა. ნაბუქოდონოსორის ხატი მილერიტებს სწორად ჰქონდათ გაგებული, მაგრამ დაბეჭდვის ისტორიის დროს იხსნება საიდუმლო ჭეშმარიტება, რომელიც დაკავშირებულია ნაბუქოდონოსორის ხატთან, თუმცა მხოლოდ მათთვის, ვინც მიიღო ის უწყება, რომელიც უნდა შექმულიყო მაშინ, როცა გარდამტეხი მომენტი დადგა.

ეს საკვები არის გვიანი წვიმის უწყება, რომელიც დაიწყო მაშინ, როცა გამოცხადების მეთვრამეტე თავის ანგელოზი ჩამოვიდა, და გვიანი წვიმის უწყება არის „სტრიქონი სტრიქონზე“-ს მეთოდოლოგია. ამ ჭეშმარიტების მიღების გარეშე მხეცის ხატის ჩამოყალიბების საიდუმლო უწყება ვერ იქნება დანახული.

ელენ უაითს „მკაფიოდ ეჩვენა, რომ მხეცის ხატება წარმოიქმნებოდა მადლის დროის დახურვამდე.“ დანიელის წიგნის მეორე თავში მხეცის ხატების წარმოქმნის შესახებ უწყება წარმოადგენს იმ ხატების ფორმირებას, რომელიც მხოლოდ იმ ისტორიის კვალდაკვალ გახდებოდა ხილული, რაც „გარდამტეხი მომენტის“ შემდეგ განვითარდებოდა, როდესაც შემდეგ ნათელი მიეცემოდა. რაც ახლა ნაბუქოდონოსორის ქანდაკების შესახებ არის გაგებული, ის არის, რომ იგი უბრალოდ არ განსაზღვრავდა ბიბლიური წინასწარმეტყველების პირველ ოთხ სამეფოს; იგი განსაზღვრავდა რვავე სამეფოს, და ეს გაგება მხეც-ხატების ახალ ფორმირებას წარმოშობს.

ეს ჭეშმარიტება ცხადყოფს, რომ მერვე მხეცი შვიდთაგანია, და შემდგომშიც ცხადყოფს, რომ ამერიკის შეერთებული შტატები, რომელიც პირველად ქმნის მხეცის ხატებას და ამის შემდეგ მთელ მსოფლიოს აიძულებს იგივე გააკეთოს, ექნება იმ მხეცის წინასწარმეტყველური მახასიათებელი, რომლის ხატებასაც იგი ქმნის. ეს ხატება მოიცავს იმას, რომ იგი არის მერვე, რომელიც შვიდთაგანია, და ქრისტეს სამი ხმის ისტორიაში იგი აღნიშნავს 2001 წლის 11 სექტემბრის გარდამტეხ მომენტს, 2023 წლის ხმას, რომელიც ორ მოწმეთა მკვდარ, გამხმარ ძვლებს ფეხზე აყენებს, და ბაბილონიდან გამოსვლის მოწოდების ხმას.

2023 წლის ხმა არის ის ხმა, რომელიც ამოიცნობს ნაბუქოდონოსორის ქანდაკების საიდუმლოს და იმას, თუ როდის ლაპარაკობს იგი.

2001 წლის 11 სექტემბერი წარმოადგენს იმ პერიოდს, რომელიც იქ იწყება და 2020 წლის 18 ივლისს მთავრდება. მეთერთმეტე თავიდან მეორე ხმის პერიოდი წარმოადგენს მონაკვეთს 2020 წლის 18 ივლისიდან მესამე ხმამდე, უახლოეს მომავალში მოსალოდნელ კვირადღის კანონამდე. მეორე პერიოდი, რომელიც 2020 წლის 18

ივლისის იწყება, მოიცავს 2020 წლის 3 ნოემბრის საზღვრულ ნიშნულს და 2021 წლის 6 იანვრის საზღვრულ ნიშნულს, როდესაც მათ, ვინც ორი მოწმე მოკლა, დაიწყეს სიხარული და ძღვენების გაგზავნა; და იგი მოიცავს 2023 წლის ივლისსაც, როდესაც უდაბნოში მყოფმა ხმამ დაიწყო მეშვიდე საყვირის გაფრთხილების გამოცხადება.

ამ კვლევას მომდევნო სტატიაში გავაგრძელებთ.

„ქებარის მდინარის ნაპირებთან ეზეკიელმა იხილა ჩრდილოეთიდან მომავალი გრიგალი, „დიდი ღრუბელი და ცეცხლი, თავის თავში მობრუნებული, და მის ირგვლივ ნათელი იყო, და მისი შუაგულიდან — თითქოს ქარვის ფერი“. მრავალი ბორბალი, ერთმანეთში გადაკვეთილი, მოძრაობდა ოთხი ცოცხალი არსების მიერ. ამ ყოველივეს მალლა „იყო მსგავსება ტახტისა, თითქოს საფირონის ქვის ხილულება; და ტახტის მსგავსებაზე იყო მსგავსება, თითქოს კაცის სახე, ზედ მასზე“. „და ქერუბიმებში გამოჩნდა კაცის ხელის სახე მათი ფრთების ქვეშ“. ეზეკიელი 1:4, 26; 10:8. ბორბლები თავიანთი წყობით იმდენად რთულნი იყვნენ, რომ ერთი შეხედვით უწესრიგოდ მოჩანდნენ; მაგრამ ისინი სრულ თანხმობაში მოძრაობდნენ. ზეციური არსებანი, ქერუბიმთა ფრთების ქვეშ მყოფი ხელით განმტკიცებულნი და წარმართულნი, ამ ბორბლებს ამოძრავებდნენ; მათ ზემოთ, საფირონის ტახტზე, იყო მარადიული; ხოლო ტახტის ირგვლივ — ცისარტყელა, ღვთიური მოწყალების ნიშანი.

„როგორც ბორბლების მსგავსი გართულებები ქერუბიმთა ფრთებქვეშ მდებარე ხელის ხელმძღვანელობით იმართებოდა, ასევე ადამიანურ მოვლენათა რთული მსვლელობაც ღვთიური კონტროლის ქვეშაა. ერების შუღლსა და მღელვარებას შორის, იგი, რომელიც ქერუბიმებზე ზის, კვლავაც წარმართავს დედამიწის საქმეებს.

იმ ხალხთა ისტორია, რომლებმაც ერთმანეთის მიყოლებით დაიკავეს მათთვის განსაზღვრული დრო და ადგილი, და შეუცნობლად მოწმობდნენ იმ ჭეშმარიტებას, რომლის მნიშვნელობაც თავად არ ესმოდათ, გვესაუბრება ჩვენ. დღევანდელ ყოველ ერსა და ყოველ ადამიანს ღმერთმა მიუჩინა ადგილი თავის დიდ გეგმაში. დღეს ადამიანები და ერები იზომებიან სატიხარით მის ხელში, ვინც არასოდეს ცდება. ყოველი მათგანი საკუთარი არჩევანით წყვეტს თავის ხვედრს, და ღმერთი ყველაფერს განაგებს თავისი განზრახვების აღსასრულებლად.

„ისტორია, რომელიც დიდმა მე ვარ-მ თავის სიტყვაში მოხაზა, წინასწარმეტყველურ ჯაჭვში რგოლს რგოლთან შეაერთა — წარსულის მარადისობიდან მომავლის მარადისობამდე — გვაუწყებს, სად ვიმყოფებით დღეს საუკუნეთა მსვლელობაში და რის მოლოდინი შეიძლება გვექონდეს მომავალ დროს. ყოველივე, რაც წინასწარმეტყველებამ აღსასრულებლად იწინასწარმეტყველა დღევანდელ დრომდე, ისტორიის ფურცლებზე აღიბეჭდა, და შეგვიძლია დარწმუნებულნი ვიყოთ, რომ ყოველივე, რაც ჯერ კიდევ მოსახდენია, თავისი რიგით აღსრულდება.“ Education, 177, 178.